

DIRECTOR: ILIE IGHEL DELEANU

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

20. — STRADA DOAMNEI — 20.

BUCUREȘTI

FOAIA

NUMERUL 17.

POPUJARA

PUBLICAȚIE SEPTAMANALA

SUMARUL

Ziaristii noștri de Obiectif. — Pedagogie de A. Vântul. — Din visuri, cânturi de Traian Batiz. — Săptămânale de Alex. G. Ionescu-Focșani. — Medalioane. — Concursul nostru. — Ruină de G. Crăciunescu. — Cronica științifică, gimnastică de cameră de Dr. M. — La curs de Const. M. Muțescu. — O dramă din Cuba de Z. C. Arbore. — La sinul ei de Nicolae Hristescu. — Publicațiuni noui de Titu. — Condeiu electric tradus de Gerard G. — De la școală de Phoebus. — Cronica evenimentelor. etc. etc.

ILUSTRĂȚIUNI: Claymoor, Alexandru D. Sturza, o experiență a D-ruului Charcot

ABONAMENTE: Pe an în țară 5 lei; Pe an în străinătate, 7 lei
ANUNCIURI: Pe pagina 8-a rîndul bani 50; Pe pagina 7-a rîndul lei 1.

ZIARISTI NOSTRI

PEDAGOGIE

CLAYMOOR

Cine nu cunoaște din auzite pe Claymoor? — Toți îl știu.

Cine alt face desfătarea doamnelor, succesul *Independenței române* și al său propriu, de cât dînsul?

Descendent al familiei Văcărescu, d. Mihail Văcărescu păstrează în manierele sale amabilitatea caracteristică naturilor de elită.

Specializându-se în dări de seamă asupra diferitelor festivități, a știut să atingă coarda simfioare a sexului frumos, care să-l consacreze cu entuziasm ca pe eroul ziarului francez.

Jiguidi l'a desenat în damă. Artistul a înțeles că prea multa ocupație în direcția afacerilor feministe i-a schimbat portul.

OBJECTIF.

Circumstanțele generale care formează dezvoltarea memoriei.

Starea fizică a individului cuprinde sănătatea, vigoarea și activitatea organismului, care numai atunci poate funcționa regulat, când o porțiune din alimente este rezervată și la nutrirea creierului.

Sistemul muscular și sistemul digestiv, cu un cuvânt toate părțile constitutive ale organismului, trebuie să fie astfel exercitate, ca adunate împreună să ofere organismului *puterea necesară*, ce are să-i servească la regulata lui funcționare.

Cestiunea esențială dar este *echilibrul între activitate și starea de repaus*, între *exercițiile gimnastice și activitatea intelectuală*, cu un cuvânt: *crearea forței necesare plasticității creierului*, care stă tot-de-a-una în raport direct cu gradul de energie și de activitate al sufletului.

Producerea impresiunilor pe creier nu este tot-de-a-una *uniformă și constantă*, ea variază de multe ori după împrejurări independente de voința noastră. În unele momente suntem incapabili de a primi impresii durabile, alte ori, din contră, avem o ușurință nespuse de mare pentru studiu.

Cum se explică dar această imposibilitate de a primi impresiunile?

Respunsul la această întrebare este foarte simplu. — Rezolvirea unei grele probleme matematice reclamă o *forță plastică mult mai mare, care trebuie scăzută din forța plastică totală*. — Este evident, că restul forței plastice este o cantitate mult mai mică, insuficientă, și prin urmare incapabilă de a primi impresiuni, de a câștiga cunoștința nouă. Pentru a reproduce o impresiune va trebui să *consumăm mai multă forță nervoasă* decât atunci, când ne silim să căpătăm o cunoștință nouă. — Intreru-

perea unei acțiuni intelectuale presupune acumularea unei *forțe de rezervă*, favorabilă energiei cerebrale. Profesiunile de avocat, profesor, medic *prelind o sforțare de spirit considerabilă*, — ușurința în fie-care din aceste profesii stă în raport direct cu vigoarea creierului.

Facultatea de combinație presupune invențiunea și imaginațiunea. — Recitarea rugăciunilor de un preot se bazează pe memorie. În acest caz energia intelectuală reclamă foarte puțină sforțare intelectuală, fiind-că vigoarea cerebrală este *minimă*, slăbită prin lipsa de activitate și prin repetarea mașinală a unor și acelorași idei.

Această stare de neactivitate e favorabilă memoriei, fiind-că permite *acumularea unui plus de energie intelectuală*.

Când nu cetim d. e. cât-va timp, căutăm să descărcăm energia acumulată. Ast-fel, numai după un repaus oare-care se esplică câștigarea durabilă a cunoștințelor folositoare, ce au să ne servească în viață.

Alt mijloc pentru fortificarea memoriei sunt *resumatele estrase dintr'o scriere*, ce ne interesează. — Pentru aceasta se cere să fim cât se poate de atenți la cetire luând diferite însemnări, ce credem că ne-ar interesa direct sau indirect.

Așa dar cheltuirea forței cerebrale se esplică prin funcționarea regulată a diferitelor facultăți intelectuale.

Maximul energiei totale a organismului este dimineata, pe cand seara este tocmai minimul acestei energii. — Ceea-ce justifică proverbul german «*Morgensstunde hat Gold im Munde*» (*Ora dimineții are aur în gură*) ceea-ce este sigur, e că o *activitate continuă e aproape imposibilă*, fiind-că repausul trebuie să alterneze cu ocupațiunea. — Afară de aceasta e constatat, că ori-ce cunoștință dobândită *seara* nu poate avea durată nici soliditatea unei cunoștinți dobândite *dimineata*, fiind-că *seara* organismul prezintă *minimul de energie organică și de plasticitate cerebrală*.

Așa dar esențialul este: nu trebuie nici odată să neglijăm activitatea de dimineată, fiind-că puterea plastică a creierului se micșorează cu întinderea zilei. Afară de aceasta căldura influențează în rău asupra puterii plastice a creierului, — temperatura în camera de lucru trebuie să fie *constantă și temperată*, nici cald nici frig, — de aceea se poate spune cu drept cuvânt, că din toate anotimpurile *iarna* este timpul cel mai potrivit pentru activitatea intelectuală, fiind-că organismul prezintă *maximul* său de vigoare.

Plasticitatea creierului cuprinde un factor foarte important: *factorul concentrațiunei*. Incontestat se consumă o cantitate de forță nervoasă, pentru a ne aminti un lucru tot-d'a-una în raport

direct cu importanță și greutatea lui. — Nu ni-l putem reaminti acel lucru, dacă spiritul nostru în momentul acela ar fi preocupat de o altă idee. *Așa dar înlăturarea ori-cărei idei streine din spirit și preocuparea lui numai cu o singură idee facilitează amintirea ei.* Voința negreșit în acest caz trebuie să intervină.

— Alt-fel nu putem face nici un progres la învățatură. — *Voește și vezi putea* este o deviză foarte înțeleaptă și dreaptă.

Voința stă tot-d'a-una în raport direct cu gradul de cultură, — *omul ignorant este aproape lipsit de ori-ce voință*, fiind-că voința se perfecționează numai prin exercițiu. Toate sforțările profesorului sunt *zădarnice fără voința* la învățatură și *fără tragerea de inimă* a elevilor sei. — Greșită este ideea aceloră, cari susțin că profesorul poate pregăti în școală pe elevii lui, că aceștia pot învăța lecțiunile numai în școală, rămânându-le foarte puțin de făcut acasă. — Nu pot admite această idee. — Munca dreaptă, însoțită de multă *bună-voință și tragere de inimă la învățatură*, nu numai în școală dar și acasă, numai aceasta poate avea o influință bine-făcătoare asupra educațiunei. — *Disciplina-rea dar a organelor de simțire ale elevilor, concentrarea atențiunei la esplicarea lecțiunilor, este și trebuie să fie factorul esențial al educațiunei.*

Plăcerea influențează în supremul grad asupra *concentrațiunei*, prin urmare pentru ca un profesor să atragă atențiunea elevilor sei trebuie să aibă farmecul vorbirii, cu alte cuvinte ca esplicatiunea lui să nu lase nimic de dorit în toate privințele și să producă asupra elevilor sei o impresiune cât mai durabilă și cât mai frumoasă.

O *plăcere calmă*, suficientă pentru moment, lipsită de ori-ce tentațiune, ispită, este cel mai bun stimul la învățatură. — Trebuie sădită în mintea elevului, că învățatura conștiințioasă are urmările cele mai bune, că lenea este sorgintea tuturor relelor și a nenorocirilor.

Un mijloc pentru a stimula silința elevilor la învățatura ar fi *recompensa din partea părinților în bani*, bine înțeles puțin, fiind-că în cazul contra, dându-li-se bani mai mulți ar ajunge la un rezultat diametralmente opus.

Alt mijloc pentru dezvoltarea memoriei este atracțiunea la învățatură, provenită din *uniformitatea de lecțiuni potrivite cu puterea elevilor*, așa fel ca să nu producă descurajarea, nici să slăbească energia plastică a creierului.

O impresiune nu se poate produce decât în urma unei excitațiuni, — impresiunea va fi cu atât mai durabilă, cu cât a fost mai *intensă* excitațiunea. Escitațiunea este *folositoare* atunci, când ea este mărginită numai la impresiunea ce voim a o grava în minte, — ea este *inutilă*, când se referă la un lucru strein, care n'are nici un raport cu obiectul de studiu. — *Prin urmare liniștea sufletească este condițiunea indispen-*

sabilă pentru câștigarea cunoștințelor și basa concentrațiunei psihice.

Ferestrele claselor ar fi bine să fie dispuse ast-fel, ca elevii să nu vadă ceea-ce se petrece în afară. O școală situată *lângă o grădină publică*, unde ar cânta muzica, nu mai bine nu poate fi plasată, situată din punctul de vedere pedagogic.

Ceea-ce favorisează concentrațiunea spiritului trebuie să fie până la un grad oare-care și frica de pedeapsă. Incontestat există un raport foarte strict între memorie și *facultatea distinctivă*.

Pentru ca sufletul să distingă diferitele deosebiri ce există între două obiecte, trebuie mai înainte de toate să predomine forța intelectuală lipsită de ori-ce emoțiune. — *Așa dar, lipsa ori-cărei emoțiuni favorisează concentrațiunea sufletului spre a percepe diferențele între două obiecte.*

O *notă caracteristică* se imprimă în mintea noastră cu atât mai bine, cu cât îi consacram *mai multă energie mentală*, cu un cuvânt cu cât îi consacram o *atențiune* mai mare.

Toate obiectele implică în sine *diferențe* mai mari sau mici între ele, *diferențe* provenite din pricina *formelor*, a *culorilor*, a *sunetelor*, — negreșit numai senzațiunile de *forme*, de *culori*, de *sunete*, de *gust*. — numai pe aceste senzațiuni le reține memoria mai bine.

Atențiunea face sforțări foarte mari pentru a grava în minte nuanțele cele mai delicate între două obiecte, — în raport dar direct cu aceste sforțări, se vor imprima mai profund în memorie obiectele observate.

Nu-i mai puțin adevărat că *supărarea* provocată de *recitarea mediocră* a unei poezii, este un stimul puternic pentru *concentrarea atențiunei*, — pentru *redesptarea energiei psihice* și un mijloc foarte oportun pentru *întărirea memoriei*.

A. VENTUL.

DIN VISURI, CÂNTURÎ....

— IN STIL C. F. R. —

*Din visuri, cânturî, am zidit
Un pod, la tine 'n depărtare,
Pe care-al dorurilor tren
Trecea în nopțile-mi amare...*

*Tot mai departe te-ai pierdut,
Și'n drumurile de-amintire
Rămas-a 'n stâlpi de telegraf,
Cu a durerii negre fire.*

*Și noptea trece 'n lungul lor,
In stoluri de gândiri pierdute,
Un conductor rătăcitor,
Priveag, în lumii necunoscută*

*Și firele încep atunci
Un cânt tânguitor de sară,
Pân'ce-obosit, ajung tîrziu,
Spre-a somnului tăcută gară.*

TRAIAN BĂȚIȚ.

SĂPTĂMÂNĂLE

Dansul. — Distracția *per excellentiam* a tineretei este dansul.

Incep prin a mărturisi sus și tare, că găsesc gustul tinerilor, — pe care Prudhomme îl numește *un exercițiu agreabil și salutar*, — absolut natural, dar cu rezerve.

Naturile vivace preferă, într-o perioadă a vieții, plăcerea dansului tuturor celorlalte și se dedă acestei plăceri cu o ardoare nemărginită. Dar, această ardoare trebuie închisă în limite înțelepte și datorită aceasta aparține unei mame. În ori-ce lucru, excesul este un rău și de sigur că este absolut periculos, din toate punctele de vedere de a introduce o tânăra fată prea des *în lume*, — cum se zice. Fără a vorbi de inconvenientele grave, referitoare la sănătate, ce pot proveni dintr-o osteneală extremă, se poate ușor înțelege ce influență are asupra părții serioase a existenței această viață, care consistă în a dansa noaptea, a se repauza și a dormi ziua, pentru a-și reface forțele spre a putea dansa iarăși.

Fie-care din noi a încercat un *lendemain d'un bal*, — cum zice francezul, această stare de lăncezeală și de slăbiciune în care ne aruncă oboseala cauzată de zgomot, de strălucirea luminelor suportate ore îndelungate și mai cu seamă de dansul... Soarele cel mai arzător pare stins și razele sale ca de gheață; capul este greu și picioarele șovăitoare, nesigure; din când în când trec fiori prin membrele amorțite de un fel de lene de neînvinș; ori ce ocupațiune pare o corvadă: nu poți nici ceti, nici susține o conversație. Un singur lucru ți-e posibil, — și nu în tot-d-a-una: curagiul ca la ora mesei, să te tărăști până în sofragerie și puterea de a duce la gură câte-va linguri de supă.

Quel triste lendemain laisse le bal folâtre! a zis Victor Hugo.

Să admitem că am exagerat puțin tabloul, dar nu încapă îndoială că conține ceva adevărat; ori-cine va recunoaște aceasta. Dacă este așa, atunci o mamă de familie fi-va ea capabilă să-și îndeplinească datoriile de stăpână a casei și să exercite asupra copiilor supravegherea necesară? O tânăra fată putea-va ea să-și facă studiile sale de muzică, să îngrijească de menagiū, să continue perfecționarea educațiunii sale prin lecturi serioase și în fine să îndeplinească oarecari datorii impuse de caritate? Nu! De sigur că nu, dacă această anormală stare de surexcitațiune și slăbiciune, ar forma existența continuă a femeiei de la 18 ani la 35 de ani și câte-odată până la o vîrstă mai înaintată.

Mi se va spune însă, că nu e tot-d'a-una ast-fel. Numai un sezon e consacrat acestui gen de plăceri și apoi în urmă te repauzezi... Nu, nu te repauzezi, căci te duci la băi, unde găsești aceleași plăceri sgomotoase.

Să presupunem de altminteri, că lunile

MEDALIOANE

ALEXANDRU D. STURDZA

Ne facem plăcerea a da cititorilor noștri portretul d-lui locotenent Alexandru Dim. Sturdza, fiul onoratului președinte al consiliului de miniștri, d. Dimitrie A. Sturdza și al doamnei Zoe Sturdza, născută Cantacuzino.

Legătura ce a contractat zilele din urmă cu fiica d-lui Petre Carp, șeful partidului constituțional, având o importanță politică deosebită, festivitatea nu s'a petrecut numai în cercul intim al familiei, ci a fost o sărbătoare națională: țara întregă a luat parte la festivalul care a consacrat alianța între cele mai ilustre și patriotice familii românești: Sturdza-Carp.

D. locotenent Alexandru Sturdza se află actualmente atașat pe lângă guarda imperială din Berlin, de unde se va reîntoarce în țară, având o educațiune militară distinsă, cu o școală înaltă, care îl desemnează cu siguranță, pentru viitor, la postul cel mai înalt la care poate aspira un militar. Δ.

de vară sunt consacrate pentru recăstigare a forțelor pierdute în timpul ernei; ei bine, nu este mai puțin adevărat, că efectul produs de aceste obiceiuri de viață frivolă va fi dezastros din punctul de vedere al familiei. Educațiunea copiilor și buna administrație a unei case sunt două obligațiuni absolute, de la cari femeia nu trebuie nici-odată să se sustragă. Ele cer o regularitate, o exactitudine și o supraveghere continuă, cari vor suferi mult dacă stăpâna casei, dacă mama, ese în fie-care seară, dansează și stă până târziu în fie-care noapte, așa că ziua se scoală la două-spre-zece și în restul zilei este incapabilă de a se deda la vre-o ocupațiune. Când s'a luat un obicei rău, este foarte greu de a-l lăsa; femeiei, care a trăit ast-fel timp de patru luni, i se va părea tot-d'a-una foarte greu și foarte penibil de a lucra contra obiceiurilor luate.

Copiii, cu defectele necorigeate, făcându-se mari vor găsi o scuză a lenoviei și frivolității lor în exemplul dat de părinți. Servitorii, dispensați de supraveghere, care nu lasă nici o ușă deschisă neglijențelor și abuzurilor, în fie-care zi vor profita în rău de acest exces de libertate și furtul și desordinea, — nu

numai aparente, dar foarte ușor de constatată, — se vor organiza îndată pe o scară întinsă.

* * *

Ved, că această discuțiune a degenerat în imputări, care ar putea să facă să fiu luat drept un spirit moros, dușman al veseliei și al plăcerii; sper însă, că nu sunt judecat ast-fel. Am vroit să atrag atențiunea asupra excesului, în care nu trebuie să cădem.

A dansa, este bine; dar a nu face de cât a dansa, este rău.

Oare n'am dreptate?

ALEX. G. IONESCU-FOCȘANI

CONCURSUL NOSTRU

Sfârșim cu publicarea manuscriselor primite pentru a concura la premiul ce am oferit: un abonament gratuit pe timp de un an:

De când a fost ca să se nască
Toți i-au prezis succes măreț;
Al lui l'au vrut bun cântăret;
I-a ascultat și-i... gură cască.
Iubește-o fată guralivă,
Ce-i face viața vâlmășag,
De ciudă-ar omori-o cu un briceag
Ca să-i mănânce din colivă.

N. Petculescu. De la Pitești

Elev Anul preparator al Școlii de Poduri și Sosele

— SPOVEDANIE —

Eu sunt un gură-cască,
Băiat de cântăret,
Dar viitor măreț
Talentu-mi o să 'mi nască.

Averea-mi guralivă
E toată un briceag,
Cu care din colivă
Fur, la vre-un vâlmășag.

Sofronie Ivanovici.

Eu n'am cântat nici odată; decî, nu sunt cântăret.
Tot cocoșat eu umblu; decî, nu sunt de fel [măreț].
N'am bani — sunt inginer sau mai bine [cască].

Am mutră, care face risuri să se nască.
Stomacul m'a îndemnat o dată să 'l junghii cu [un briceag].
Dar am zărit o fată, prin al lunei vâlmășag,
Frumoasă, bună; dar, ca un clopot, guralivă.
Totuși vreau: dușmani să 'mi mănince din colivă.
Nev.

COPILUL CU MULTE MOAȘE

Un popă de la țară, nătâng, gură-cască,
Ce avea o nevastă gata ca să nască, —
A chemat o moașe, toată, guralivă
Dându-i plata 'ntreagă, prescuri și colivă.

Un doctor de plasă, vestit cântăret,
Fu postit și densul la ăst act măreț.

Când să scoată pruncul — mare vâlmășag:
N'avea nici un foarfec, nici măcar briceag.
Galați Vasile Iorgala.

ANICAI

Când te-am văzut întâia oară, ducând la popă [o colivă].
Mi-am și uitat de cei d'acasă și de nevasta-mi [guralivă].
Si cum mergeai, Anico dragă, cu pasu-ți iute [și măreț].

Mi-am zis atunci privind la tine : De ce nu-s
[Doamne, cântăreț,
Să-ți pot spune a mea iubire, ce'n inimă a
[inceput să nască,
Când vei aduce tu coliva, să vezi că nu's un
[gură-cască
Ci eți sunt eți ce am parale, deci scapă-mă de
[ăst vâlmășag
Consimte dar Anico, dragă, de nu.. m'omor
[cu un briceag.

D- Marius.

S'ău strins cu toți țigani, la cârciuma lui
[moș Briceag
Și chefuesc, și împreună fac astăzi mare vâl-
[mășag.
Unul din ei le cântă un cânt de-a lor măreț
De sbier cu toți țigani «Aalal de cântăreț»

Si sbiară bietu de țigan, și gura d'un cot cască
Nițică milă în ce-l'alți și pentru el să nască
Să'i dea ceva pomană, — cu gura-î guralivă
Destul sbierase pentru un codru de colivă.

Constantin.

Când ești vorbăreț, dar nu ești măreț,
Lumea îți zice că ești cântăreț,
Căci cântărețul fără să-și nască
Vr'un rēu, mereu a lui gură-cască.

Chiar de ajunge ea la vâlmășag
El nu o închide ca p'un briceag,
Dar o indoapă cu multă colivă
Ca s'o facă și mai guralivă.

Tovas

Ah!.. de ce creatorul a voit să se nască:
Din ăst om, gură cască,
O ființă naltă, cu umblet măreț,
Ce-are vocea unui cântăreț!

Căci ea, ființă guralivă
Nu-și strică glasul mâncând din colivă ;
Cu toate ca tatăl fură, taind c'un briceag
Mai în tot-d'a-una când în biserică este vâl-
[mășag.

Al Crist. Popescu.
Surdulesci-Teleorman.

PAȘTE

— TABLOŪ DE MAHALA —

În scrânciob sus e-un cântăreț.
Iar jos o babă guralivă,
Privind la chipul lui măreț
A-lene mușcă din colivă.

Deval-e mare vâlmășag
O ceartă-mi pare-o să se nască.
«N'avuși noroc nici la briceag»
Grăește-n colț un gură-cască.

Foșcani.

Ștokberc-Barabule.

Glastare-î prima cântăreț
Dar și mai extra «gură-cască!»
Nevasta lui trage să nască
Iar el se plimbă-așa măreț..

În casă-î mare vâlmășag,
Pe masă-î un rest de colivă ;
O babă, moașă guralivă,
Zadarnic cere un briceag!..

Levent.

Stă în strană un cântăreț,
Cu aer demn, solemn, măreț.
Cântă : E greu ca cine-va să nască
Poesii de porunceală.. Ah!.. Cască..

Lângă el, o femeie guralivă,
Linge-o tavă cu colivă ;
Roade tava c'un briceag
Si-o aruncă 'n vâlmășag.

Mor Mayer, Ploești.

Au mai trimis concursuri dd : Nini din Mi-
miu, d-ra Angelica din str. Anton Pan, Don
Michu, I. Grebnaiv, Dobre Stănescu, notar ;

Quicherat B., d-ra Elisa Stoicescu și d. Stoi-
cesu Pitești cari nu întrunesc condițiile pentru
a fi publicate.

Toți dd. cari au concurat sunt rugați a ne
trimite votul d-lor, desemnând pe autorul celor
mai bune bucăți, dupe a d-lor. cari s'a publicat.

Persoana care va întruni numărul cel mai
mare de voturi va obține un abonament gra-
tuit pe un an.

RUINA...

La marginea pădurei dese
E o colibă ruinată —
A fost un cuib de fericire
La doi îndrăgostiți, o dată.

Și tristă-î.. nimeni nu se vede;
Doar pe 'nserate, se mai duce
Din când în când, stingherul singur
De plânge jalnic pe o cruce.

G. CRĂCIUNESCU

GIMNASTICA DE CASA

Vreți ca să aveți copii sănătoși și fru-
moși? Sigur că da. Ei bine, cel d'ântău
punct al unei frumuseți desăvârșite și
unei sănătăți perfecte este ținuta cor-
pului.

Orî-cine poate să observe că absoluta
maioritate a copiilor de școală — din
orașe — merg și stau cocoșați. Pe lângă
alte cauze de ordine patologică, pricina
de căpetenie a acestui rēu e obiceiunița.
Osândiți să stea cea mai mare parte
din timp în casă, într'o atmosferă în-
chisă ; constrânși la școală, să stea ne-
mișcați câte-va ore, copii se moleșesc.

La oamenii sănătoși, pieptul e mai
larg de cât spatele, pieptul e bombat
în afară, iar spatele cu desăvârșire plan.
La copiii noștri însă e tocmai din po-
trivă : pieptul plan și îngust, spatele
bombat și mult mai larg omoplatele
depărtate una de alta și scoase afară,
capul aplecat înainte. Măsurând, găsim
că lărgimea spatelui întrece cu 5, une
ori chiar cu 11, centimetri pe aceea a
pieptului.

Fără a mai pune la socoteală că a-
ceastă ținută e cât se poate de urită,
ea face ca funcțiunile vitale să nu se
poată împlini cum se cuvine. Respirația
nu se poate face de cât superficial și
incomplet ; prefacearea sângelui care
depinde de respirație, de asemenea. E
decî de mare interes să se împiedece
asemenea defectuosități sau, când ele
există, să se înlătore.

Un mijloc pentru aceasta, cu desă-
vârșire sigur, e gimnastica de casă,
adică aceea pe care omul o poate face
în odăe fără ajutorul instrumentelor. E
un șir întreg de exerciții, pe care ori-
cine le poate face cu înlesnire, fără să

piardă mult timp, și al căror efect e
infaibil. Vom indica aci câte-va din
ele, în ordinea în care trebuie să se
facă.

Cei dintău exercițiu pentru a scăpa
de cocoșarea artificială e *împreunarea
mânelor la spate*. Exercițiu acesta se
execută ast-fel : copilul împreună mânele
la spate, ceva mai jos de șeale, și în-
toarce brațele așa în cât coatele să vie
îndeplinite în lături ; pieptul scos în a-
fară, pântecul tras înăuntru, gâtul ți-
nut drept vertical, capul în poziție na-
turală, umerii trași îndărăt așa ca omo-
platele să se apropie una de alta lăsând
între ele un sghiab. Copilul încordează
brațele și stă câte-va secunde. În această
poziție, respirând cât poate mai adânc.
După câte-va secunde, lasă umerii mai
slobozî și ridică mânele, tot împreunate
la spate, cu câți-va centimetri mai sus
de unde au fost puse la început. Acest
exercițiu se repetă de zece până la
două-zeci de ori în șir. El se face de
preferință dimineața, după cât-va timp
și seara. E de recomandat ca în tot-
d'a-una, când sunt în picioare sau când
merg, copii să ia această poziție.

După acest exercițiu fundamental se
mai recomandă : *întindea brațelor în
laturi și învârtirea brațelor în cerc*. E
destul să le indicăm pentru ca să se
înțeleagă modul de execuțiune.

Folosul acestor exerciții, care după
cum s'a văzut sunt foarte ușoare, îl în-
țelege ori-cine. Ele întăresc muschii
pieptului, spatelor și umerilor și-i deprind
a ținea coșul pieptului într'o poziție ri-
dicată, care îngăduie plămânilor și ini-
mei o funcționare regulată, sănătoasă.
Corpul întreg se resimte de înrăurirea
lor.

Le recomandăm dar părinților îngri-
jitori de sănătatea și dezvoltarea copii-
lor lor, îndemnându-i să îndatoreze pe
copii a le executa regulat și cu stăruință.
La început e necesar ca părinții să su-
pravegheze aceste exerciții, pentru a
face ca ele să se execute corect.

Doctor M.

LA CURS...

Ne explica la curs, savantul
Profesor de Filosofie,
Că'n creer se transmit senzații,
Și da exemple, să se știe.

— «Ia, bunioară, dumneatale,
«Să-mi spu — și se uită la mine —
«Când vrei ca să te duci la Teatru
«Senzația unde îți vine ?

Zîmbind, îl privi drept în față
Și-î răspunse încet și rar :
— Senzația, când merg la Teatru,
'Mă se transmite 'n.. buzunar.

CONST. M. MULTESCU.

O EXPERIENȚA A DOCTORULUI CHARCOT

Ilustrația de față reprezintă una din experiențele interesante ale celebrului medic de boale mintale, doctorul Charcot, de la spitalul Salpêtrière din Paris.

Doctorul explică, în fața unui numeros auditor, amănunțele isteriei, asupra unei femei căzute în somnul isteric.

Copia de față este făcută de pe un celebru tablou care a produs o deosebită impresiune în *Salonul de Paris*

Intr'unul din No. viitoare vom publica un articol asupra isteriei și somnului magnetic.

O DRAMĂ ÎN CUBA

Martovici tăcu puțin, apoi încruntând fruntea zise:

— Știi că eu unul din copilărie eram cam superstițios.

— Așa-î! răspusesem, 'mi-aduc aminte că în pension când eram, tu te temeai de întunerie și noi îți făceam adesea ori multe bazaconii, pentru a te speria.

— Imi aduc bine aminte. Ei bine!... știi tu că pe bricul *Santa-Ana* noi cu căpitantul nostru eram tocmai trei-spre-zece! Guvernul din Cuba avea mai cu seamă mare ciudă pe Gvido. Consiliul de rebel nu 'i zicea de cât: insurgente, blăstamate și așa mai departe. Președintele tribunalului îl numea diavol care merita a fi împușcat fără altă judecată. Gvido la rîndul său nu rămănea măi pe jos, înjura tribunalul foc, pe guvernorul Choveliar îl numea *diablo* și mereu, striga *viva independenția!* Aceste scene se petreceau zilnic, când eram aduși, în lanțuri, înaintea tribunalului militar; restul zilei marinarii spanioli jucau cărți, rideau și cântau cântecele populare între patru ziduri ale temniței noastre umede. Eu și Neamțul, avînd temperamentul oamenilor de la nord, nu puteam să luăm parte la acest fel de viață, și zilele întregi ședeam culcați pe rogojine, gîndindu-ne la soarta ce ne așteaptă.

Intr'o zi îmi veni în gînd a cere intervenția diplomatică. Dar cum s'o fac? Până la Madrid era departe, iar la Mexico nu exista nici un consulat rusesc; ambasadorul rus din Washington n'avea aface cu mine, și apoi în ce mod puteam eu să dau

de știre ambasadei mele? Aflai cum că la Havana se găsește un German, din comerțianți, care trece drept vice-consul al Rusiei. Cerui de la tribunal, după sfatul tovarășilor americani și a lui Wilhelmsohn permisiunea de a avea o întrevvedere cu această persoană diplomatică. Cererea mea a fost satisfăcută.

Vice-consulul rus a fost un preocupat, care avea o plantație de tutun; domnul acesta avea o fisionomie pe care era scrisă o satisfacție idiotă, o mulțumire bestială de viață, de pozițiunea 'i în societate. El s'a speriat foc de cele care mi s'a întîmplat; și mă întreba cu mare curiozitate despre Rusia. Se vede c'această țară pe care el o reprezintă, îi era cu desăvîrșire necunoscută și că eu eram cel dintîi supus rus, pe care el vedea înaintea sa. Lu-cruu firese că acest vice-consul rus nu știa o boabă rusește. Intr'o limbă germană, amestecată cu spaniola, dînsul mi-a explicat cum că nu se amestecă în politică, că nu e de cât agentul ministerului de domenii (*gosudarstvenich imușcestv*), însărcinat de a trimite la Petersburg fie-care an semăntă de tutun de Havana, care se seamănă la Caucaz. Această explicație mă făcu să încep a despera.

Tovarășul meu Wilhelmsohn nu perdea prezența de spirit; el, ca German, nădăjdui că numele singur al lui Bismarck îl va scăpa din belea. Pe mine chiar, pe tovarășul său din nenorocire, el se încerca mereu a mîngăia cu speranța în protecțiunea consulului german, un om foarte de treabă. Dar în curînd și bietul meu Neamț începu a deveni melancolic. Con-

sulul german, cu care el a avut întrevvedere, nu 'i-a zis nimic mîngăetor; iar când înaintea consiliului de rebel Wilhelmsohn amenințase pe judecătorii săi cu Bismarck, aceștia 'i-au răspuns că Bismarck poate să fie mare om în Europa, dar că aci pe insula Cuba n'are absolut nici o influență. După această explicație, bietul meu Neamț s'a descurajat cu desăvîrșire. Singura noastră mîngăere de atunci a devenit fumatul unor țigări de havana delicioase.

Intr'o zi observasem noi, că tovarășii noștri americani, cari la rîndul lor au avut întrevvedere cu consulul respectiv, au devenit de o nepăsare manifestă pentru soarta lor, ei umblau acum în curtea temniței cu flegma obicinuită Americanilor, rideau în nas judecătorilor și fumau ca niște Turci.

Așa trecură vr'o zece zile. Intr'o zi, îmi aduc aminte, Wilhelmsohn a avut din nou întrevvedere cu consulul său, și după aceea îmi comunică sub mare secret că consulul 'i-a zis cum că a făcut niște demersuri pe lângă guvernul spaniol, în favoarea sa și a mea, dar că i s'a răspuns, că guvernul nu va tolera amestecul diplomatic în afacerile interne și că guvernorul Cubei e hotărît a ne împușca pe toți. După acest răspuns noi doi perdurăm ori-ce speranță Wilhelmsohn, după mai multe zile formase un alt proiect, pe care mi'l împărtăși; el se hotărî a se adresa către consulul american, declarându-i că e German naturalizat din satul Kansas. Acest nou proiect a fost destăinuit consulului german, care'l aprobă, zicînd cum că în aceste țeri de-

părtate numai guvernul Statelor-Unite din America și reprezentanții săi au o valoare oare-care, restul lumii nu se consideră de mare treabă Consulul german a promis de a vorbi despre Wilhelmsohn și mie în persoana lui d. Djessi, consulul american, rugându-l de a ne lua și pe noi sub protecțiunea sa. Așa dar, după acest plan eram acum patru Americani, iar restul de 8 marinari cu căpitanul Castelcazza, fiind de origină spaniolă, nu puteau în nici un chip să beneficieze de protecțiunea străină.

A doua zi Neamțul meu a fost scos din temniță; sosise consulul american, care avea permisiunea de a ne vedea. Înainte de toate el avu o conversație cu Wilhelmsohn După dânsul veni rândul meu. D-nu Djessi mă privi din cap până la picioare, apoi, cu ajutorul tâlmăcului, ascultă povestirea mea fantastică despre naturalizare în America, surise și-mi zise că nu e convins dacă va isbuti să scape cel puțin pe cei doi adevărați Americani, ne cum a mă scăpa pe mine. Cu toate astea însă, va încerca.

Auzind aceasta, noi doi, eu și Wilhelmsohn, emoționați precum am fost, 'i-am căzut la picioare. D-nu Djessi ne ridică și cu lacrimi în ochi repetă promisiunea de a se interesa de noi.

Consulul american era tip de *ianki*, uscat, înalt, cu păr roșcat, barba stufoasă, foarte puternic croit de natură, de și părea un om ca de vre-o 60 de ani. În ochii săi cenușii de piscică se oglindea o energie neclintită. El era îmbrăcat într'o haină albă de vară, cu o pălărie de panama în cap. Vorbind cu noi, mereu scoate dintr'un buzunar tutun și'l băga în gură, apoi scuipa la dreapta și la stânga tutunul rumegat cu saliva.

Peste o zi după asta, aflasem că afacerea noastră stă prost de tot; la intervenția consulului Djessi, guvernorul Cubei a respuns, că nu poate permite corpului diplomatic a se amesteca în daraverile interne ale statului spaniol, că naturalizarea mea și a lui Wilhelmsohn în America e mai mult de cât îndolnică, de oare-ce eu am declarat înainte că sunt supus rus, iar Wilhelmsohn s'a zis German, că în fine, de sigur, și cei-lalți doi, așa ziși Americani, sunt niște vagabonzi, cari înșală pe consulul american.

Aceasta a fost primul rezultat al intervenirei americane în favoarea noastră.

Din altă parte însă intervențiunea consulului supărăse autoritatea spaniolă, care hotărî a isprăvi cu noi cât mai iute. Ori-ce comunicare cu lumea din afară încetă; din când în când aflam noi că d. Djessi nu se da îndărăt, că se luptă pentru noi, amenințând guvernul local cu intervenția statului american. Într'o zi aflasem chiar că consulul american telegrafiasse la New-Orlean, cerând trimiterea unui monitor de resbel.

— Știrile acestea, povestea Martovicîi, redicără curajul nostru. Singura preocupare a noastră era de a afla, dacă corabia de resbel va putea sosi la timp. Zilele curgeau într'o neliniște groznică, între

speranța de scăpare și disperarea unor condamnați la moarte. Petreceam aceste zile în a ne agăța de zăbrelele ferestrelor pentru a privi marea și a vedea dacă nu vine monitorul de resbel.

Tovarășii noștri spanioli, cari, la urma urmelor, au aflat despre afacerea noastră, deveneau nemulțumiți de pozițiunea noastră privilegiată: părerea lor era că înaintea morței trebuie să fim toți egali, că nu e drept ca ei să fie împușcați, iar noi să scăpăm, lucru de alt-fel foarte logic.

Wilhelmsohn îmi declarase într'o zi, că consulul german, sprijinit acum de către consulul american, are de gând a interveni astă-dată în comun acord pentru a întări intervențiunea și mai mult. Această nouă combinațiune mă îngrijise; obiectați Neamțului meu, că părerea mea este, ca consulul german să nu se mai amestice, că intervențiunea sa poate să strice cea ce face consulul american.

(Va urma)

Z. C. ARBORE

LA SÎNUL EI...

*E ger cumplit. De frig, de fôme,
Se strîng copiii la un loc,
Se'ndes la pieptul bietei mame
Și-ascult la plînsul ei cu foc...*

*Le spune ea: «De mult, o dată,
«Aveam și noi cărbuni destui,
«Aveam o masă 'mbelșugată
«... Și câinii chiar erau sătui...»*

*«Se duse Radu... Cum trec anii!
«In vara pare-mi-se's trei...»
«Ei o ascult cuminiți, s'ermaniți,
Și-adorm privind în ochii ei...»*

NICOLAE HRISTESCU,

PUBLICAȚIUNI NOUI

D. Const. Al. Ionescu (Caion) a dat la iveală un mic studiu istoric, *Cesar și August*, întemeiatorii imperiului roman, în care, pe d'o parte ne arată societatea romană pe timpul lui Cesar, iar pe de altă ne arată pe August, ca om nepriceput, fanfanon în toată puterea cuvântului și asupritor al literaturii

De oare-ce d. Const. Al. Ionescu se servește de bun autor străin, nouile opinii ce ni le arată în volumul d-sale despre August presintă un interes general, și merită ca studiu d-sale să fie citit și consultat.

D. Const. Al. Ionescu este un tînăr scriitor, deja cunoscut în literatura noastră și lucrarea de față ne promite mult pentru viitor.

Ultimul număr din „*Biblioteca de popularizare*” apărut zilele astea, publică una din operele lui Chateaubriand, *Atala*, tradusă de d. Octav G. Lecca. Volumul este cât se poate de bine tradus, d. Octav Lecca fiind un perfect cunoscător al ambelor limbi și bun traducător.

TIT.

Tipografia Gutenberg, proprietatea domnului Joseph Göbl, și-a înmulțit atelierele cu o nouă legătorie de cărți, pe care a inzebrat-o cu mașinile cele mai perfecționate după sistemul marilor legătorii din străinătate.

Aducînd această la cunoștința iubiților noștri lectori, îi indemnăm să viziteze acest vast atelier, clădit anume pentru bransa legătoriei de cărți, în curtea Bisericii Kalinderu din strada Doamnei No. 20, și de vor avea cărți de legat pentru infrumusețarea bibliotecelor sau orî-ce alte lucrări referitoare la această branșă, să le incredințeze acestui atelier și suntem siguri că vor rămâne pe deplin satisfăcuți.

E. DUMONT

CONDEIUL ELECTRIC

Edison a avut ideea de a înlocui diferitele sisteme, mai mult sau mai puțin complicate, care permit de a scoate mai multe copii după o scrisoare, circulară sau după un desen etc. (sisteme basate pe diferite procedee de autografie) printr'un sistem mult mai ușor.

Acesta este scopul condeiului electric. El e alcătuit dintr'o țevă de metal de grosimea unui condei obicinuit, în care se găsește o sîrmă de oțel cu capătul ascuțit.

Acest viri ese prin unul din capetele țevei, iar capătul cel-lalt al sîrmei este în legătură printr'o ridicătură triunghiulară cu ramura unui mic motor electric care se învîrtește cu o mare iuțeală și prin urmare transmite sîrmei de oțel o mișcare verticală foarte repede. Acest ac este scos afară din țevă de nouă sau de zece mii de ori pe minut. Motorul electro-magnetic de care am vorbit este pus în mișcare prin curentul unei pile electrice, legate de țevă printr'un fir subțire. Se înțelege, că dacă plimbăm acest condei pe o foaie de hârtie ordinară, literele său desenele făcute se compun din șiruri de mici găuri făcute în hârtie de către ac. Aceste găurile sunt așa de apropiate în cât e cu neputință de a le vedea cu ochiul liber și se par că formează dungă continuă. Foaia ast-fel găurită servă de clișeu, de aceea o fixăm pe o cercevea și ungem cu cerneală părțile găurite. Cerneala patrunde prin găurile până la hârtia albă pusă de desupt; ridicăm cerceveaua și copia este obținută. Un singur clișeu poate să furnizeze un mare număr de copii și mijlocul e foarte ușor. Cu puțină obicinuință, obținem trăsături de o mare finețe și de o mare claritate; așa dar putem nu numai să scrim ci să și desemnăm, aceasta e avantajul prețios

Tradus de GÉRARD G.

DE LA SCOALA

INTERESUL POARTĂ FESUL

SCOLARUL (cetînd):

— «Interesul poartă fesul...»

PROFESORUL (întrerupîndu-l):

Stăi puțin!... Ai înțeles

Tu cuvintele acestea?

Ia esplică-mi: ce-î un fes?

(Tăcere)

PROFESORUL (infuriat)

Nu știi nici atîta lucru?

Dar pe bănci știi să te urci...

(Linieș tindu-se)

Fesul e-un fel de căciulă,

Și-o găsești la Greci și Turci...

Însă cea-al-altă vorbă,

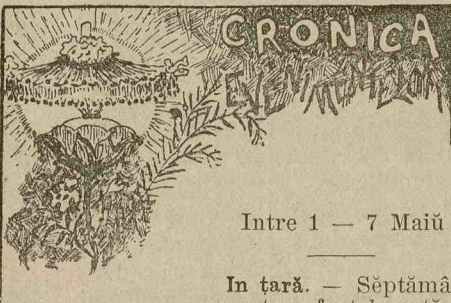
O'ntelegi? — Ce-î «interes»?

SCOLARUL (tremurînd):

Interesul... interesul...

E un turc... căci... poartă fes...

PHOEBUS.

Intre 1 — 7 Maiu

In tară. — Săptămâna aceasta a fost bogată în evenimente. Din ele două au fost mai importante: reînnoirea Principilor Moștenitori și serbarea aniversării a 50 de ani de la revoluțiunea românilor transilvăneni. AA. LL. RR. Principele și Princesesa României au sosit în capitală, în gara Cotroceni, la 1 Mai. Tot ce Bucureștii au mai de elită era pe peronul gărei. Prințul Ferdinand este pe deplin restabilit din greaua boală care era aproape să-l răpească anul trecut. — Pânea a început a se scumpi în mod simțitor în capitală și în întreaga țară. De la 20 bani a ajuns la 35 și 40, așa că multe familii sêrace vor fi amenințate a mânca sau mai puțină pâne sau mămăligă. În fața acestei urcări de prețuri, primăria capitalei a votat o sumă de 400,000 de lei, cu care să se vie în ajutorul populațiunii sêrace, la cas de nevoe, prin facere de pâne effină, ca nu cum-va, doamne ferește, să fie și țara noastră expusă la turburările din Spania și Italia. — Duminică 3 Mai s'a serbat în țară și în capitală a 50-a aniversare a revoluțiunii românilor de peste munți pentru libertatea Transilvaniei. Vremea a fost împotrivită în capitală, totuși la orele 1 o mare mulțime de cetățeni s'au adunat în grădina Cișmigiu de unde au pornit la Șosea. Acolo au vorbit dd. Vlădescu, Mureșanu, dr. Istrati și Barbu Păltineanu, îndemnând pe cetățeni la luptă pentru desrobirea fraților de peste munți. Seara a avut loc la Ateneu două conferințe ale d-lor Barbu Ștefănescu-Deavrancea și I. C. Grădișteanu. Lume multă. De asemenea în orașele principale, Iași, Galați, Brăila, Craiova, Ploești s'au ținut asemenea întruniri. — S'a hotărât mergerea M. S. Regelui la finele lunii la Petersburg, spre a da o vizită M. S. Impăratului Rusiei. — Grâul se ridică colosal. Ast-fel la Brăila, zilele din urmă, s'a vândut Kila cu 170—185 de lei. Se crede însă, că din nefericire pentru țară și pentru agricultori, nu prea avem mari cantități recolta anului trecut fiind așa de rea. — D. Tocilescu, savantul profesor de istorie, urmând cu săpăturile în Dobrogea, a găsit o peșteră plină cu oseminte). La intrare este o piatră cu o inscripție veche de peste 2000 de ani. — Sesiunea prelungită a Corpurilor legiuitoare s'a prelungit până la 12 Mai, când se crede că se va închide. — Serbarea zilei de 10 Mai se va face și anul acesta cu toată pompa cuvenită. În capitală s'au început deja lucrările de înfrumusețare. — D. Spiru Haret, ministrul instrucției publice, care a fost cu doamna Haret în streinățate, s'a întors erii în capitală. — Examenale elevilor preparați în particular, se vor face la liceele Statului, între 1—10 Iunie. — D. P. Poni, fostul ministru de instrucție publică, a fost numit comisar al guvernului la Expoziția universală din Paris, de la 1900. — Principele Ferdinand, care este de drept membru al Senatului, a asistat la ședința maturului corp de Lună 4 Mai. Membrii senatului I-au făcut o primire plină de ovațiuni. — D. N. Gherasi, fost ministru sub conservatori, a încetat din viață. — Făcându-se alegerea a doi senatori: la Brăila și la Huși, a reușit în cel d'întai oraș d. Moisescu liberal, iar în al doilea d. C. Telesman, conservator.

Din streinățate. — Gravele turburări din

Milan și alte orașe ale Italiei s'au curmat. Au fost serioase vărsări de sânge și, dacă credem corespondențele ziarelor serioase, peste 3—400 de morți. S'a descoperit un întreg complot, urzit de mai mulți deputați și ziaristi care voiau a proclama republica în Italia. — La Viena s'a deschis expoziția cu ocazia aniversării a 50 ani de domnie a Impăratului Francisc Iosif. Cu această ocazie, timp de 6 luni, tariful trenurilor s'a redus cu 50% pe toate liniile. — Răsboiul spano-american durează mereu. În fie-care zi mică hărțueli, evitându-se marea luptă decisivă la Havana. Telegrammele sunt contradictorii. Cele spaniole arată înfrângerea Americanilor, iar ale acestora contrariul. Ceea ce e însă sigur, este că Americanii au bătut rău pe Spanioli în insulele Filipine, la Cavite.

O declarație a d-lui Chamberlain, ministru al Angliei, a produs mare senzație în Europa. Ea arată că, în curând și Anglia va avea un răsboi. Se crede că cu Franța. În acest caz, pacea Europei va fi rău sdruncinată. — Zilele trecute s'a dat o serată de către cercul studenților români din Paris. A luat parte d. Ghica ministrul României cu tot personalul legațiunii, precum și toți românii aflați în Paris.

JOCURİ DISTRACTIVE

Șaradă de Sc. Felicitas, Bêlad

Vorba toată e un nume
Partea doua nu'i pronume,
Capul este de aflat
Când la cărți l'ai căutat.

* *

Joc aritmetic de Costantin T.-Măgurele

Cum, din 12 luând jumătate tocmă, ne rămâne 7?

Deslegările se primesc până la 15 Maiu. Se vor acorda 2 premii, câte 2 note musicale.

Culmea unui calău :

Să execute o bucată de muzică.

Culmea de gentilețe a unei bucatărese :

Să iasă în mijlocul drumului și... să te facă cu ouă și cu oțet.

*

Terminându-se, peste 4—5 No. romanul cel publicăm actualmente, vom începe a publica un roman din cele mai senzaționale:

O DRAGOSTE ACUM 20.000 ANI

care nu numai că are o deosebită valoare literară, dar are și o însemnătate istorică de netăgăduit, petrecându-se în epoca preistorică

Romanul este scurt : se va publica în cel mult 15 numere

Atragem dar atențiunea cititoarelor și cititorilor noștri.

O nouă înfrumusețare adusă «FOAIEI POPULARE».

Cu numărul viitor, capul ziarului nostru va fi cu totul nou.

Talentatul nostru colaborator d. Alexandrescu-Dorna, care este și un distins artist, ne-a făcut un desemn care, suntem siguri, va atrage admirațiunea cititorilor noștri.

La stânga frontonului este bustul unei zine, cu părul despletit, având în mâna dreaptă un condei, iar cea stângă îi este înfășurată în păr. Din partea dreaptă pleacă o bandă, în lățime de 4 centimetri, cu fundalul de țesătură de covor românesc, pe care se află scris titlul gazetei «Foaiă Populară» în caractere bizantine.

Acest nou fronton va rămâne definitiv, de oare-ce este o lucrare cu adevărat de artă-

POȘTA REDACȚIEI

E. Stef. Sonetul nu merge. Trimiteți câte-va bucăți să alegem. — *Pedro.* Se vor publica mai toate, pe rând. La revedere deci în coloane. — *Jacques Galați.* Le putem publica dacă ele vor fi la înălțimea unor scrieri de valoare. — *A. Cr. P.* N'am primit excursia. Repetăm din cele trimise se vor publica. — *Al. R.* Se va publica sonetul. *Maintenant.* Nu se publică. Alt-ceva. *G. Padurella de Santa Remo.* Fălticeni. Regretăm, Signore, că nu se poate publica. Cu ori câte corijeri tot nu merge, nu spuneți nimic în nuvelă. — *P. D. Craiova.* Dupe cine e traducția? — *De la Terra.* Nu merg, nu. — *Răstoacă* trimiteți mai multe să alegem. — *Bahrim* Se publică. Cu ce nume s'o iscălim? — *N. M. Ploești.* Din toate câte publicăm, trimise prin poște, reese evident că suntem foarte îngăduitori. Regretăm însă că nu se poate. «Părăsită» e slabă. Trimiteți alta, poate va fi ceva. — *N. Hr.* «Iubire moartă» e slabă. Din cele alte. — *Al. St.* «Mamă» e slab. «Sonetul» mai târziu. — *N. Mateescu Mov.* Din cele trimise s'au publicat doar acele. Cele alte nu. Trimiteți altele să alegem. — *N. St. Pitești.* Mai încercați, mai trimiteți. E o slabă licărire, care, mai târziu, va lumina poate. — *I. E. Gr. Prah.* Se va publica. — *Florian I. Beces.* Iarăși ne trimiteți copilării și elucubrațiuni? Astâmpărați-vă. *Sofron Ivanovici.* Șarada ce ne-ați trimis-o se va publica. Poeziile la coș. — *M. Gr.* Am primit listele cu abonații, le-am și trimis. Trebuie să știți că expediția se face foarte regulat de și avem deja aproape 2000 de abonați. — *Mir Focș.* Nu, e prea socialistă. — *S. din Oltenia.* E ceva dar prea slab ca stil. Mai întăriți-vă condeiul. — *De la Kindia.* De astă dată a mers, credem mai bine. Am vrea să ne mai înțelegem asupra unor chestii. Serie-ne când poezi să vii la redacție. Au revoir. — *St. Boiar.* E ceva, mai trimiteți. *I. V. Craiova.* Ne întrebați ce tiragiu avem? 2000 de abonați. 800 vânzarea cu no. în capitală și 8—900 în țară. Adunați și vedeți. Reclama deci va fi bine plasată. *C. P.* «De la concert» e simțită bucată, dar nu îndeajuns de bine scrisă. În lumea aceasta sunt oameni cari sunt poezi prin temperament dar nu și bunii scriitori, și vice versa, bunii scriitori dar fără un gram de poezie în ei. Numai amândouă: inima și arta de a serie formează pe artist. Credem că ne-am înțeles. *Gogu S.* Din ce în ce mai bine. — *M. Sad.* Iași. Da. La rând. — *I. Th. Râmnic.* Ne place mult a merge în musical, sau chiar pe jos, la *soseaua Kiseleff* Dar, scrisă în versuri, cu părere de rău, nu ne-a plăcut. Trimiteți alt-ceva, poate că da. — *Dem. C. Th.* Craiova. Regretăm, nu. Alta. — *Du roy* etc. etc. Sonetul e ceva à la *Eminescu*: «Zadarnic nu n'vie morții, copile». Alt-ceva. — *H. N. Loco.* Prea tristă — căci probabil, d-ta. ești tânăr. *Răstoacă.* Se vor publica din ele. *I. Șerbănuș.* N'ar strica să treceți pe la redacție cu mai multe versuri. Ne-ar plăcea să vă încurajem. — *M. Ciff.* S'a aprobat «Pentru pâne». Sub ce pseudonim s'o publicăm? *C. Anten.* «Adio noapte bună». E prea Eminesceană. — *I. R. Vrăb.* Curat Bolintineanu. Nu'i așa? — *Dem. Drăgh.* Toma Dr. S'au admis. În no. viitor. Și altele. — *Radu-Paris,* e ceva, dar mai trebuie puțin exercițiu. Trimiteți nuvela s'o vedem. — *De la Tomis.* Regretăm, dar nu mai publicăm în acel gen. — *Cupidon.* Serie ne adresa și numele. Se va publica. — *Theariete.* Regretăm că nu putem s'o publicăm. — *Celor-vați în No. viitor.*

Redacția e deschisă toată ziua, iar d. I. Ighel Deleanu poate fi văzut între orele 8 $\frac{1}{2}$ —10 $\frac{1}{2}$ dimineața.

FOIȚA «FOAIE POPULARE»

(14) MAXIME DU CAMP

MEMORIILE UNUI SINUCIS

— Mă duc! Mă duc! zise Zayneb agățându-se de hainele lui Beckir Aga! dar lasă-mă să-ți mai spu ceva. Te rog, te rog în genunchi îmi zise ea cu un accent așa de sfișietor, care cu toată furia mea îmi pătrunse în suflet, gonește pe femeia blondă în țara ei și iubește-mă cum mă iubeai înainte.

— Ia-o de aci! zisei arnăutului care o țira.

Înainte de a eși se opri un moment și zise:

— Abou-Kelb, ai făcut să 'mi treacă prin inimă săgeți înveninate; dar, bagă de seamă, femeile bătrine din țara mea m'au învățat secretele lor, *ne vom mai întâlni!*

— Retrage-te, te rog, zisei Susanei; trebue să isprăvesc, am să vorbesc lui Beckir Aga.

Susana plecă; era foarte emoționată fiindcă îi fusese ușor să ghicească cel puțin dacă nu să înțeleagă sensul vorbelor Zaynebei.

Cum veni Arnăutul lângă mine, luați cu el dispozițiunile pentru depărtarea Zaynebei, fiindcă șederea ei în casa mea era periculoasă.

— Peste două zile voi pleca cu Susana la Eden; timpul e frumos, munți sunt acum în toată splendoarea lor; vom sta o lună

acolo; iați numai pe bucătar și pe Hadji-Ismael. Veți spune Zaynebei că mergem la Rodos. În opt zile o veți îmbarca pentru Constantinopol, sub pretextul unei înfățișări cu mine și pe urmă știți tu ce trebue să faci. Măine veți face pregătirile pentru plecarea mea pe cât timp eu mă voi duce la Beyrut să iați ea.

În dimineața viitoare anunțai pe Susana, și plecai înainte de răsăritul soarelui, fiindcă era drumul lung; nu mă întorsei de cât foarte târziu, era noapte.

— Ce mai este nou? întrebai pe Beckir-Aga.

— Nimic, răspuse el.

— Ce a mai făcut Zayneb.

— O oră după plecarea ta, a eșit cu negresa ei, și s'a întors când se anunța rugăciunea de la trei ore.

— Ce face acum?

— Nu știu, nu aud nici un șgomot, cred că doarme.

— Bine; mâine se va isprăvi împachetarea bagajului și vom pleca seara, poi-măine, tare de dimineață vom merge spre Tripoli și de acolo spre Eden; am scris unui locuitor de acolo să îmi pună casa la dispoziție.

Zisei repede bună seara Susanei, căci eram obosit și mă aruncați pe hamaacul meu unde adormii. Dormeam de două sau trei ore-când mă deșteptai auzind ușa deschizându-se, ridicai capul și văzui pe Susana în prag.

Imbrăcată cu un capot alb, ținând o lumânare în mână lumina se răspândea pe

fața ei dându-i înfățișarea unui spectru. Mă speriai. Buzele ei albe se mișcău fără a scoate un cuvânt, fața îi era pătată de pete roșii; ochii înjețaiți, aproape eșii din orbite păreau nemișcați.

— Jean-Marc, strigă ea, mor!

Alergai la ea o luați în brațe, o dusei în odaia ei și o întinsei pe pat.

— Ce ai? Ce te doare?

— Aci, zise că arătându-mi cu mâna stomacul, am o durere teribilă.

Pulsul bătea cu violență: trăsărea continui.

La primul meu strigăt, servitorii alergeră; Luisa rămase cu stăpână-sa, Beckir-Aga înșelă un cal și plecă să aducă un doctor grec pe care îl cunoșteam și care nu ședea departe.

— Mi-e sete! Mi-e sete! strigă Susana. A! zise ea într'un minut când părea că durerile se mai calmaser puțin, acea limonadă mi-a ars stomacul.

— Eu spuseseam doamnei, adăogă Luisa, să nu bea fiind așa încălzită. Câte-va picături din limonada pe care o băuse Susana, mai rămăseser în fundul paharului; muiați degetul și pusei pe limbă; simții ea un fier roșu că mă arde. O bănuială teribilă îmi trecu prin cap.

— Un purgatif! apă caldă! lapte! zisei Luisei, să suntem pierduți.

(Va urma)

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice
PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința amatorilor că, în ziua de 13 Mai a. c. orele 11 a. m., se va ține licitație publică, în pretoriul acestui Minister, pentru darea în întreprindere a construcțiunei halei de gimnastică, precum și a unui grajd și șopron la orfelinatul din Focșani.

Valoarea lucrărilor după devis este de lei 33.000.

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 16 Mai a. c. orele 11 a. m., se va ține licitație publică, în pretoriul acestui Minister, pentru darea în întreprindere a confecționării aparatelor de gimnastică necesare liceului din Ploesci.

Valoarea lucrărilor după devis este de lei 1.953.

Se aduce la cunoștința amatorilor că, în ziua de 13 Mai a. c. orele 11 a. m., se va ține licitație publică, în pretoriul acestui Minister, pentru darea în întreprindere a constr. canalelor de scurgere trotuarilor; scăriilor exterioare; aranjarea și nivelarea terenului în jurul localului și facerea ulucilor la Internatul Teologie.

Valoarea lucrărilor după devis este de lei 22.000.

Pentru înzestrarea diferitelor clădiri dependente de acest Minister cu instalațiunile necesare de încălzit, ventilat, luminat etc. se aduce prin aceasta la cunoștința doritorilor specialiști în asemenea lucrări că până la 15 Mai a. c. sunt rugați să prezinte titlurile ce posedă pentru ea după cercetarea lor să poată fi înscrși pe lista caselor admisibile la asemenea licitații unii.

p. Ministru (ss) *Sihleanu.*

Cap. Serviciului (ss) *Dumitrescu*

Doamna Doctor ERMINA KAMINSKI

După o practică îndelungată în spitalele din Londra, specială în boale de femei, copii și de stomac.

Consultații Lunea și Vinerea de la 2 - 4 p. m.
192, CALEA MOȘILOR. (Casele Bisericeii Olari).

MODE, COAFURE, COROANE
D-NA E. BESLEGEANU
NASCUTA BRIOL
BUCUREȘTI. — 65 CALEA VICTORIEI, 65
HOTEL MANU, VIS-A-VIS DE EPISCOPIE)

Are onore de a informa pe onor. clientelă că s'a reînțors din Paris, unde a vizitat cele mai principale case de mode, și de unde a adus diferite modele de pălării pentru sezon.

Primește ori-ce reparațiuni de pălării cu prețuri moderate.

Expediază în provincie, după comande telegrafice, pălării, coroane de flori și flori artificiale cu prețuri moderate.

MODELUL 1898
BICYCLETTE „ADRIA“

Ultima noutate, *cauciuc pneumatic* „Menier“ roș-metalic Gențile duble Angrenaj schimbător. Bile duble. Mers ușor și rapid.

Lei 350

contra banii gata, sau lei 400 în rate, contra unei arvune de lei 150, iar restul câte 50 lei lunar.

Cereți albumul ilustrat gratis, la
LEONIDA PIORKOWSKY
„ADRIA“
București. — 1 Strada Regală. 1. — București
(Vis-à-vis de hotel Continental)

CAROL A. FRANCKE

BIUROU TECHNIC

Biurul: Strada Academiei, No. 47

(vis-à-vis de Minist. de Interne)

Depoul: Calea Griviței, No. 81

Materiale de Construcțiuni:

Ciment; var alb gras și hidraulic; grinzi de fer; plăci izolatoare de asphalt; tablă de fer ondulată, galvanizată, plumbuită și de zinc; țevi de fer, fontă și plumb

Instalațiuni de:

Încălzire prin calorifere cu aburi; lumină electrică; fabricat pentru fabricarea berei; fabricat pentru fabricarea cărămizii; tăbăcării

Mașine de ori-ce fel: Mașine de făcut ghiață, mori, turbine, cazane.

Ori-ce fel de mașini și unelte pentru lucrarea ferului, lemnului etc

Motoare, locomobile, pompe, gatere etc.

Mare depou de articole pentru instalațiuni de gaz, apă și tot-la-canal.

Sală de expozițiune de lămpi.

99 LEI

O mașină de cusut „Singer Adria“ de mână și de picior, brațul înalt, ornamente în sidex, pedestal elegant,

GRATIS

se anexează la mașină, *noul aparat brevetat de brodat și țesut plus 20 aparate suplimentare*, precum: de țivit, de încrețit, de sutășat, pentru cerculețe etc

Instrucțiunii de întrebuințare în limba română. Adresați comanda însoțite de costul respectiv, la

LEONIDA PIORKOWSKY „Adria“

București, str. Regală No. 1 (piața Teatrului Național)